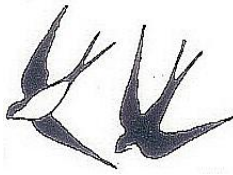

SVALENE

Norsk forening for u-landsarbeid

Bergen
Juni 2017

Kjære medarbeidere:

Hordaland Fylkeskommune hadde en del utrangerte datamaskiner som de ville gi bort, for at de kunne komme til nytte i et annet land. Svalene var så heldige å få fem av disse, så nå kan venner og bekjente som skal reise til Lima ta med seg en PC til Cristiania. Takk til Hordaland Fylkeskommune – disse kommer til god nytte på Cristiania.

I april måned var det mye uvær i Peru, med enorme flomskader og mange døde. I Lima førte det til at strøm og vann ble borte en tid, og alle skolene ble pålagt å holde stengt i to uker. På Cristiania fikk de strøm og vann igjen ganske fort, så elevene der fikk komme og dusje og hente med seg vann hjem. De to ukene med tapt undervisning har de tatt igjen i ukene etterpå, ved å ha to ekstra timer på skolen hver dag.

Det jobbes mye på Cristiania for tiden, elevene er positivt innstilt for å lære, og er ofte igjen etter skoletiden for å få ekstra veiledning. Flere elever ønsker å postulere for å få statsstipend til videregående studier. Konkurransen er imidlertid blitt hardere, staten har redusert disse stipendiene til ubemidlede ungdommer betraktelig.

I fjor fikk alle skolene i Lima pålegg om å ha tak over skolens utearealer, pga. strålefare forårsaket klimaendringene. Nå har endelig Cristiania fått dette på plass. Skolen har også fått på plass multimedia (projektor m. skjerm) i klasserommene, noe som skolemyndighetene krever.

I fortsettelsen av dette brevet har vi fått to elever fra Cristiania til å skrive litt om livet på skolen og om hjemmeforholdene sine. Deres fortellinger gjør inntrykk, mye kan kanskje også leses mellom linjene.

En riktig god sommer ønskes alle våre medarbeidere!

*Med hilsen
Tordis Ibanez
Leder*

Elevfortelling 1:

Jeg er elev i 4. klasse på Cristiania, jeg er 14 år og jeg drømmer om at jeg en gang skal bli en god journalist. Jeg håper å få sett litt av verden, og besøke TV-kontorene til CNN, og jobbe i den latinske kanalen. Jeg har også veldig lyst til å besøke andre land, som Norge, Italia, Frankrike og byer som Paris og Oslo.

Jeg drømmer også om å få se personer som Garrido Lecca og Juan Carlos López.

Jeg vil gjerne bidra til å finne løsninger for landet mitt, jeg har lyst til å hjelpe til slik at landet mitt kan bli bedre og vi kan få bedre levestandard. Dette ville hjelpe til slik at foreldrene mine og broren min fikk en bedre livskvalitet. Men det vil nok koste mange anstrengelser.

Jeg bor i Chorrillos, i et slumområde som heter Buenos Aires de Villa. Moren min er en sterk kvinne, hun kjemper; broren min er 8 år og faren min har vært sykelig siden i fjor. Derfor jobber moren min for å få oss frem, hun jobber dobbelt, både som far og mor. Hun er virkelig tapper, og jeg beundrer henne. Hver dag, til tross for at hun er trett når hun er ferdig med jobben, snakker hun med meg og broren min om at vi må anstrenge oss, gjøre det bra på skolen, bli til noe og bli bedre. Hvis vi drømmer om noe kan vi klare det. Hun sovner helt utslitt, trett; i jobben har hun ikke fast arbeidstid eller en tid da hun skal begynne, men hun jobber hver dag, hele dagen, til og med på helligdager.

Faren min har alltid støttet oss, men på grunn av sykdommen sin har han ikke kunnet gjøre noe de siste to årene. Kanskje blir han bedre, men nå er det mor som kjemper hver dag. Hun er utrettelig og har styrke for oss alle. Selv om hun er trett gir hun all hjelp og kjærlighet til meg og broren min, og hun gir oss alltid gode råd, for å bli bedre og komme oss ut av den situasjonen vi lever i.

Det var en stor velsignelse da moren min for 4 år siden traff på en venninne som anbefalte skolen Cristiania. Hvis hun ikke hadde gjort det, måtte hun ha strevet mye mer for å holde meg på skole. Jeg har forstått det slik at skolen Cristiania blir finansiert av foreningen Svalene, som består av personer som hjelper oss uten å kjenne oss, og uten å be om å få noe igjen. Takket være foreningen Svalene kan jeg gå på den store skolen Cristiania og prøve å få oppfylt drømmen min om å bli en god journalist.

Jeg har lovet moren min og meg selv at jeg skal få gode karakterer; ikke gjøre henne sint eller forårsake ubehageligheter, men bare masse glede; derfor anstrenger jeg meg så hun kan være stolt av meg og min bror, vi får begge to toppkarakterer. Det er så godt å se henne fornøyd når vi får gode karakterer.

Her på skolen min Cristiania har jeg blitt kjent med rektor, Maria Salazar. Hun er en fin personlighet; hver gang jeg snakker med henne lærer jeg mye gjennom blikket hennes og av det hun forklarer og underviser. Hun er et forbilde, en kvinne jeg alltid vil huske.

Hver av lærerne våre er som vår andre mor. Klasseforstanderen vår, Miss Roxana, er vår beste venn, vi kan alltid stole på henne. Miss Elisabeth overrasker oss og betar oss med sine fortellinger, Miss Nora hjelper oss å forstå og komme videre med temaer som er ukjente for oss. Miss Patricia underviser oss historie på en spesiell måte, hun får oss til å huske alle de viktige tingene som har skjedd, timene er veldig interessante. Miss Roxana Menacho underviser jentene i data. Det er spennende timer. Miss Monica underviser oss i matlaging så det blir morsomt, vi må smile hver gang hun kommer med en ny oppskrift. Læreren Ray er ny på skolen i år, men han har klart å lære oss engelsk veldig fort. Han viser mye tålmodighet. Jeg har også blitt kjent med mange gode venninner, alle med sine spesielle personlige historier. De har mye entusiasme, er glade og morsomme. Det betyr at skolen min har mange gode personer samlet, som jeg tror jeg alltid vil være knyttet til.

Her i mitt Alma Mater Cristiana behandler de oss veldig bra; de gir oss frokost og lunsj; alt dette gir de oss med mye kjærlighet. Det å være på Cristiana er å ha en ny familie som du vet at du alltid kan stole på. Hvis jeg skulle gi en karakter på skolen min, tror jeg at det blir den beste i landet.

Neste år blir jeg ferdig med videregående, jeg skal slutte på Cristiana og skal begynne å realisere drømmen min om å bli journalist, og på den måten gjøre at min mor og lærerne mine blir stolte av den jeg er. Slik vil jeg kunne si takk til alle sammen, takk Cristiana, takk til alle som støtter Svalene, takk lærer, takk Norge, takk mor, for å ha gjort meg til en person som kan bidra.

(Elevene på bildet har ikke noe med teksten å gjøre)

Elevfortelling 2:

Først og fremst hilser jeg dere hjertelig, jeg er en jente på 15 år. Jeg er datter av den første samboeren til min mor, men jeg kjenner ham ikke, han har aldri brydd seg om meg. Jeg bor sammen med min mor, stefar og mine to brødre. Min stefar jobber med rengjøring og tilfeldige strøjobber. Mor jobber ikke for tiden, men hjelper til med hjemmets utgifter ved å selge kaker som jeg lager på skolekjøkkenet (jeg har timer i matlaging).

Jeg bor i slumbyen Intillacta (øvre delen av Moro Solar). For å komme hjem må jeg gå forbi kirken San Pedro, kirkegården, opp noen veldig bratte trapper, så er det en ujevn sti full av steiner og skrot. Jeg må gå veldig forsiktig for ikke å gli og ramle mot stupet som går ned til stranden.

Der jeg bor har vi hverken elektrisitet eller vann. For å få lys leier vi strøm av noen som bor i den nedre delen av bebyggelsen. Mor betaler ganske mye for det. Vi får vann to ganger i uka ved hjelp av en motor der vi kobler til en slange, slik at vi kan få vann i baljer og bøtter, og for dette må vi også betale.

Huset der jeg bor er ganske lite, veggene er av huntonitt, taket av bølgeblikk. Vi har bare ett rom, som er både stue og soverom. Der har vi et lite bord, fire krakker. På den andre siden har vi en etasjeseng der jeg sover nede og brødrene mine oppe. I en annen seng sover mor og stefar. Vi har også en liten TV og en kokeplate. Vi har også et avlukke som er bad og do, men der er det verken vann eller avløp. Vi har en stor plastikkbalje som vi bruker til å bade i, og heller vann med et spann og en øse.

Min mor og bestemoren min er veldig takknemlige for skolen Cristiania., der jeg får undervisning, mat og muligheten til å kunne gå på skolen. Når jeg blir ferdig, vil jeg søke på STIPEND 18 for å lære mer om ernæring, få et yrke og på den måten kunne hjelpe min familie.

For å se mer av hvilke forhold 70 % av Limas befolkning bor under, se "Children of Lima"s video på U-landsforeningen Svalene facebook

U-landsforeningen Svalene
Christiesgt. 16
5015 Bergen

Kontonr.: 05 30 11 90214
www.svalene.no
svalene.no@hotmail.com
VIPPS#74871

